

Les virtuts de *management*: inspiració o alienació

David Sierra, Institut Innova | març 2023

Una virtut és una qualitat que socialment es considera bona i correcta. Molts dels articles i xerrades de cèlebres gurus empresarials enalteixen les virtuts desitjables en el camp de la gestió, el lideratge, els equips, etc. Reflecteixen els nostres ideals i defectes inconfessables, desgranant amb precisió el que tothom pensa amb una argumentació contundent i magnètica.

L'atractiu principal del seu raonament és presentar-se de forma tan autoevident que semblen de fàcil plasmació. De fet, serveixen a molts directius/ves com a recurs per il·lustrar (o allisonar, en alguns casos) sobre “bones pràctiques”. Orientació a resultats, transparència, humanisme... són exemples recurrents d'alguns cànons d'excel·lència.

Hi ha qui pren aquestes dissertacions com un estímul inspirador. D'altres, en canvi, poden viure-les com insultantment inassequibles, i amb part de raó, si s'utilitzen com a mitjà indiscriminat per a qualsevol àmbit i finalitat.

L'abast de les virtuts, en tant que categories absolutes, es cenyeix al plànol intel·lectual i ideològic. Quan intenten franquejar la realitat operativa, poden tenir un efecte alienant pels que viuen la distància entre el que “és” i el que “hauria de ser” o reben com a mandat prescriptiu allò “desitjable”.

Precisament aquest és el risc del culte a les virtuts com a element abstracte i categòric: convertir-se en un obstacle per tenir en compte l'experiència d'aquells que estan a primera línia i comprendre les múltiples vicissituds i variables ambivalents en la seva acció quotidiana.

Distingir entre experiència i la seva abstracció podria, d'una banda, evitar que algunes persones, especialment les subordinades als estaments de poder, visquin com a propaganda moralista el que és simplement una exhortació d'ideals del *management*, i d'altra, proporcionar-los recursos realment efectius per analitzar i millorar la seva pràctica.